

[Poul Møller.]

slutning, der nylig blev truffet af det høje folketing vedrørende statsrevisorernes arbejde. Men da påtalen er sket, og da vi i dag står over for at skulle bevilge et beløb af denne størrelsesorden, 2 823 985 kr., har jeg anset det for at være rigtigt, at vi allerede nu får en redegørelse for administrationens og den højtærede undervisningsministers syn på denne overskridelse.

Jeg har prøvet på at undersøge, hvordan bevillingsforløbet i denne sag har været. Ved finansloven for 1958-59 bevilgede det høje ting 5,8 mill. kr. til opførelse af Jonstrup seminarium. Begrundelsen for dette beløbs størrelse fremgik af et aktstykke, der var optrykt i finansudvalgets betænkning af 13. februar 1958. Ved aktstykke af 24. oktober 1959 søgte undervisningsministeriet om en yderligere bevilling på 1 mill. kr., således at man ved finansloven for 1960-61 fik en bevilling på i alt 6,8 mill. kr. til dette seminariums opførelse. Det fremgår nu af det ændringsforslag til tillægsbevillingslovforslaget, som vi her står over for, og som er nærmere begrundet i bilag nr. 201 i den betænkning, som ærede medlemmer har for sig, og som vi har til behandling her i dag, at den samlede bevilling nu — hvis man vedtager det, som finansudvalget har indstillet — kommer op på 10 157 244 kr. Det siger en hel del om den udvikling, der er i statens byggearbejder, og om de muligheder, folketinget har for at kontrollere gennemførelsen af et byggeri, som man startede med at tro ville koste de 5,8 mill. kr., man bevilgede, men som, inden det er blevet færdigt, har overskredet de 10 mill. kr.

Det er i sig selv naturligvis uhyre ubehageligt og må fylde os med bekymring for bevillingsmyndighedens mulighed for kontrol — og bevillingsmyndigheden er jo en så væsentlig del af folketingets beføjelse — at man igangsætter et arbejde på et grundlag, som viser sig siden slet ikke at holde stik, når man gør byggeregnskabet op.

Af dette beløb på 10 157 244 kr. er 533 259 kr. anført i et bilag som tillægsbevilling, og de er holdt uden for den bevilling, som her søges. Det er et spørgsmål, hvilken stilling folketinget til sin tid vil tage til den tilsvarende post på regnskabet for 1960-61.

Det, jeg først vil have den højtærede undervisningsminister til at svare på i dag, er, hvorfor der ikke er søgt bevilling til denne store overskridelse, som nu ligger til efterbevilling ved tillægsbevillingslovforslaget, inden byggearbejdets afslutning. Det drejer sig om et beløb i nærheden af 3 mill. kr., og vi har uhyre vanskeligt ved at forstå, at man ikke inden byggearbejdets afslutning havde et sådant overblik over situationen, at man kunne henvende sig til det høje folketing og få bevilget restbeløbet i stedet for at afholde samtlige disse udgifter og så først, når det endelige byggeresultat foreligger, gå til det høje folketing.

Folketingets mulighed for at gribe ind i et sådant byggearbejde og standse forskellige ting, som er føjet til, er overordentlig små, når man først kommer med ansøgning om bevilling, efter at arbejdet er fuldt afsluttet og seminariet for længst taget i brug, hvilket allerede skete efter sommerferien 1960. Altså for næsten 2 år siden er seminariet taget i brug, og vi står i dag i den situation at skulle efterbevilge et beløb, som er i nærheden af 3 mill. kr.

Seminariet har 3 byggeafdelinger: dels selve seminariet, dels kollegiet for eleverne, dels en svømmehal. Jeg skal tillade mig at gøre nogle bemærkninger vedrørende kollegiet. Det fremgår af et aktstykke fra 1958 — nemlig det tidligere citerede aktstykke af 13. februar 1958, nr. 203 — at administrationen, den højtærede undervisningsministers forgænger, over for finansudvalget oplyste, at Lyngby-Tårnbæk kommune ville afholde halvdelen af udgifterne ved dette arbejdes gennemførelse. På dette grundlag ansøgte undervisningsministeriet bevillingsmyndigheden om penge til opførelse af et elevkollegium, altså på basis af en fifty-fifty aftale mellem kommune og stat. Det er imidlertid nu klart, og det fremgår også indirekte af det aktstykke, der nu er fremlagt til behandling i det høje ting, at dette ikke er sket. Kommunen har ikke afholdt nogen del af udgifterne ved kollegiebyggeriet, og kommunen har nægtet nogen sinde at have givet tilsagn herom. Det er klart for alle, der sidder og har med praktisk bevillingsmyndighed at gøre, at ingen offentlig myndighed er bundet ved tilsagn, medmindre dens kompetente forsamling har